

ماده سی و هفتم

۱- هر گاه مامور در ظرف سه روز از تاریخ غیابت بدون عذر قانونی معذرت خود را کتباً به اداره مربوط اطلاع ندهد غیر حاضر محسوب و در برابر هر روز غیر حاضری دو روز معاش او کسر می گردد.

غیابت بعد از ختم رخصت قانونی مامور نیز شامل این حکم می باشد.

(۲) اگر غیر حاضری مامور ده روز مسلسل دوام کند به سبب او معامله و جزء خدمت وی حساب نمیشود.

۳- اگر مامور مندرج فقره (۱) این ماده در ظرف ۲۰ روز معذرت قانونی خود را به اداره منسوبه تقدیم و امر صلاحیت دار قناعت نماید که اطلاع مامور به اداره در ظرف سه روز به سببی از اسباب معقول متعذر بوده مامور از غیر حاضری معاف و ایام غیابت او به رخصتی های قانونی وی معامله میگردد.

۴- اگر غیرحاضری مامور در یک سال بصورت مسلسل یا متفرق از روز تجاوز کند این عمل ترک وظیفه شناخته میشود.

۵- اگر مامور حاضر وظیفه شده بدون اطلاع تحریری وظیفه را ترک نماید در بدل هر روز غیابت از وظیفه سه روز معاش او کسر میشود.

ماده سی و هشتم

اگر روز پنجشنبه در بین دو روز رخصتی تصادف نماید روز پنجشنبه نیز رخصتی است.

ماده سی و نهم

حاضری مامور توسط امر اداره مربوطه مراقبت میشود و شعبه مامورین به ترتیب کتاب حاضری و مراقبت آن مکلف می باشد.

ماده چلهم

(۱) اوقات حاضری و رخصتی مامورین و تعداد ساعات کار روزانه آنها از طرف حکومت تعیین میگردد.

(۲) اوقات حاضری و رخصتی معلمین و استادان و تعداد ساعات کار روزانه آنها توسط مقرررات خاص آنها تعیین می گردد.

قسمت سوم

ترفیع

ماده چهل و یکم

- (۱) ترفیع رتبه عبارت است از ارتقای مامور از یک رتبه برتبه بلندتر.
- (۲) ترفیع معاش عبارت است از تزئید معاش مامور مطابق جدول معاش
- (۳) ترفیع مامور تا رتبه اول صورت گرفته می تواند.

ماده چهل و دوم

- ۱- مامور تحت شرایط ذیل برتبه بالاتر ترفیع مینماید:
 - ۱- اكمال مدت معینه خدمت.
 - ۲- اخذ سجل مساعد.
 - ۳- وجود بست و مناسب مامور با مشخصات وظیفه.
- ۲- ترفیع رتبه معلمین و استاندانیکه عملا تدریس مینمایند و ترفیع مامورین تخنیک و انجینری در صورت دوام بوظایف اختصاصی تابع بست نمی باشد.
- (۳) وظایف تخنیک و انجینری توسط مقررات تعیین میگردد.

ماده چهل و سوم

- ۱- هرگاه مستحقین ترفیع رتبه بیک بست معین بیشتر از یک نفر باشند کیفیت نسبی سجل، سوبه ورشته تحصیل، قدم ماموریت در همان رتبه وسوابق کار بالترتیب در نظر گرفته میشود.
- ۲- اگر تمامی خصوصیات مساوی باشد در آنصورت ترفیع برتبه بالاتر باساس امتحان صورت میگردد.

ماده چهل و چهارم

- ۱- هرگاه مامور شرایط مندرج مقررات اول و دوم ماده ۴۲ این قانون را تکمیل نماید ولی در بست گنجایش موجود نباشد در هر سال تفاوت معاش بین رتبه موجوده ویک رتبه بالاتر بمعاش وی افزود می گردد.
- ۲- اگر در ظرف این مدت گنجایش در بست موجود شود مامور از تاریخ اشغال بست برتبه بلندتر ترفیع میکند.

۳- اگر در ختم سه سال بازهم بست موجود نگردید بشرط اخذ سجل مساعد در هر سال ثلث تفاوت معاش مطابق جدول معاش بمعاش مامور افزود میشود.

ماده چهارم و پنجم

- ۱- اهلیت مامور بر اساس کیفیت سجل و راپوریکه از طرف امر داده میشود ارزیابی میگردد.
- ۲- سجل در اخیر هر دوره ترفیع و راپور اهلیت مطابق ضمیمه ۲ این قانون در اخیر هر سال داده می شود.
- ۳- هرگاه مامور در مدت معینه ترفیع به دو بار کسر معاش یا دو اخطار و یک کسر معاش تادیب گردد یا دو بار تادیباً تبدیل شود به سجل او قابل ترفیع نمی باشد.

ماده چهل و ششم

- ۱- اداره مامورین مکلف است دو ماه قبل از تاریخ معینه ترفیعات فورمه سجل مامور را به امر اول سجل دهنده رسماً ارسال کند.
- ۲- هر یک از آمرین درجه اول و دوم مکلف اند سجل را از تاریخ وصول در ظرف ده روز خانه پری نموده بمرجع مربوطه بفرستند.
- ۳- سجل ماموریکه تحت نظریک امر ایفای وظیفه می نماید صرف از طرف همان امر خانه پری میگردد.
- ۴- اداره مامورین بعد از حصول اطمینان در باره صحت خانه پری سجل آنرا ضم راپور مندرج فقره (۲) ماده (۴۵) این قانون به کمیسیون ترفیعات رویت میدهد.

ماده چهل و هفتم

- ۱- کمیسیون ترفیعات در مرکز به انتخاب وزیر و در ولایات به انتخاب والی تعیین میگردد.
- ۲- اعضای کمیسیون ترفیعات باید نسبت به مامورین مستحق سجل در بست های بالاتر قرار داشته باشد.
- ۳- ارزیابی سجل روساء توسط معین و وزیر و ارزیابی سجل معین و مامورین بست های فوق رتبه توسط وزیر صورت می گیرد.

ماده چهل و هشتم

موقع اجرای ترفیع و تقاعد مامورین ۲۶ سرطان هر سال می باشد.

ماده چهل ونهم

مدت خدمت برای ترفیع در تمام رتب ده گانه سه سال است.

ماده پنجاهم

ماموریکه بحیث عضو حکومت و یا دیگر عهد های خارج رتبه و یا عهده های انتخابی ایفای وظیفه نماید دوره اشغال در قدم ترفیع و تقاعدی حساب می شود.

ماده پنجاه و یکم

ماموریکه براساس قرار خرنوال باتهام جنابت یا جنحه محاکمه دانسته شده و موضوع به محکمه احاله شده باشد تا صدور حکم نهائی محکمه ترفیع او معطل می گردد. اگر بحکم نهائی محکمه برائت حاصل کند ایام محاکمه در قدم ترفیع و تقاعد مامور محاسبه و با رعایت حکم ماده ۴۲ این قانون ترفیع او از تاریخ استحقاق اجرا می گردد.

فصل پنجم

تبدیلی

ماده پنجاه و دوم

به استثنای مواردیکه درین قانون تصریح گردیده تبدیلی مامور در مدت کمتر از سه سال جواز ندارد.

ماده پنجاه و سوم

در احوال آتی آمرین صلاحیت دار میتوانند در مدت کمتر از سه سال به تبدیلی مامور اقدام نمایند:

۱- عدم اخذ سجل مساعد.

۲- موافقت دو اداره و منظوری آمرین با صلاحیت.

۳- ضرورت مبرم اداره به تشخیص آمر با صلاحیت.

۴- تبدیلی تادیبی مطابق به حکم ماده ۱۱۴ این قانون.

ماده پنجاه و چهارم

مامور الی طی مراحل تبدیلی بوظیفه موجوده ادامه میدهد.

فصل ششم

موقعیت ها

ماده پنجاه و پنجم

مامور در جریان ماموریت بیکی از موقعیت های ذیل قرار می گیرد:

موقعیت اصلی، خدمتی و موقعیت خدمت زیر بیرق، موقعیت تحصیل، موقعیت انتظار و موقعیت تعلیق.

ماده پنجاه و هشتم

موقعیت اصلی حالتیست که مامور بوظیفه ای که در آن مقرر شده است اشتغال دارد.

ماده پنجاه و هفتم

موقعیت خدمتی حالتیست که مامور به تجویز اداره طور موقت برای انجام خدمت رسمی غیر از وظیفه اصلی حد اکثر تا یکسال موظف می شود.

ماده پنجاه و هشتم

۱- موقعیت خدمت زیر بیرق حالتیست که مامور طبق حکم قانون بخدمت زیر بیرق مشغول می باشد.

۲- مامور الی تاریخ شمول به خدمت زیر بیرق از ماموریت منفصل نمی شود.

۳- در صورتیکه مامور مذکور مطابق احکام قانون شامل خدمت زیر بیرق نگردد. مکلف است الی مدت یکماه بوظیفه حاضرگردد در غیر آن به موقعیت انتظار بدون معاش قرار می گیرد.

۴- در موقعیت خدمت زیر بیرق مامور مستحق معاش و ضمایم آن نمی باشد اما فامیل او از بیمه صحی، کوپراتیف و سایر معاونت های اجتماعی مربوط به مامورین استفاده می نماید.

(۵) حق العضویت بیمه صحی و کوپراتیف در مدتیکه مامور شامل خدمت زیر بیرق باشد از طرف اداره مربوطه آن پرداخته میشود.

۶- مدت خدمت زیر بیرق مامور، نامزد مامور و فارغان پوهنتونها و سائر موسسات تعلیمات عالی که مستقیماً بخدمت زیر بیرق احضار میگردند قدم ترفیع و تقاعد آنها حساب می شود.

۷- اگر مامور بعد از سپری نمودن خدمت زیر بیرق به خدمت احتیاط جلب شود از حقوق و امتیازات ماموریت مستفید میشود.

ماده پنجاه ونهم

موقعیت تحصیل حالتیست که مامور به موافقت اداره در داخل یا خارج کشور به تحصیل مصروف باشد.

ماده شصتم

۱- موقعیت تعلیق عبارتست از انفکاک موقت مامور از وظیفه.

۲- مامور در حالات آتی در موقعیت تعلیق قرار می گیرد:

۱- در حالت توقیف مامور متهم.

۲- در حالتیکه بمقصد اجرای تحقیق یا محاکمه دست مامور از کار گرفته شود.

ماده شصت و یکم

(۱) لوی خرنوالی می تواند در حالات آتی مامور متهم را تا سه ماه در موقعیت تعلیق قرار دهد:

۱- در حالتیکه دوام شخص به وظیفه جریان تحقیق یا محاکمه را اخلاص نماید.

۲- در حالتیکه خوف از بین بردن دلایل الزام موجود باشد.

۳- در حالتیکه اتلاف دارایی عامه متصور باشد.

(۲) اداره عالی خرنوالی از تعلیق مامور با ارائه دلایل بمرجع ماموریت وی اطلاع میدهد.

(۳) بعد از رفع حالات فوق مامور بوظیفه خود ادامه میدهد، مگر اینکه اوضاع تمدید تعلیق را ایجاب کند.

تمدید تعلیق بیش از یکبار جواز ندارد.

ماده شصت و دوم

استفاده از حقوق ماموریت در دوره تعلیق معطل می باشد، هر گاه در نتیجه تحقیق خرنوالی قرار عدم تعقیب مامور را صادر کند یا او را مستوجب تادیب داند یا در نتیجه محاکمه مامور برای الذمه گردد از معاش و سایر حقوق دوره تعلیق و محاکمه مستفید می گردد. اگر اتهام منسوب به مامور ناشی از وظیفه یا جرایم ضد منفعت عامه نباشد در صورت برائت باسننای معاش از سایر حقوق دوره محاکمه مستفید میگردد.

ماده شصت و سوم

موقعیت انتظار حالتیست که مامور بالعفل متصدی وظیفه نبوده با معاش یا بدون معاش منتظر تعیین وظیفه باشد.

ماده شصت و چهارم

مامور در حالات آتی تا تعیین وظیفه به موقعیت انتظار با معاش قرار می گیرد:

- ۱- در حالت الغای بست ماموریت.
- ۲- در حالتیکه بعد از انجام خدمت زیر بیرق تا یکماه به اداره منسوبه مراجعه نماید.
- ۳- بعد از ختم وظیفه بحیث عضو حکومت یا عهد های خارج رتبه.
- ۴- بعد از ختم وظیفه در عهد های انتخابی که تا یکماه به اداره منسوبه مراجعه نماید.
- ۵- در حالتیکه از طرف اداره برای تحصیل در داخل یا خارج معرفی و بعد از ختم تحصیل تا یکماه به اداره مراجعه نماید.
- ۶- در حالتیکه بموافقت حکومت برای مدتیکه از سه سال تجاوز نکند بیکی از موسسات بین المللی شامل وبعد از انجام وظیفه تا یکماه به اداره منسوبه مراجعه نماید.
- ۷- در حالت رفع معلولیت در صورتیکه به اداره منسوبه مراجعه نماید.
- ۸- در حالتیکه عوض او مقرر شده باشد.
- ۹- در حالتیکه دوره تعلیق و محاکمه او به برانت یا جزای انضباطی خاتمه یابد.
- ۱۰- در حالتیکه مامور بغرض احزار عهده انتخابی از استعفی اما انتخاب نگردد بعد از ختم انتخاب در ظرف یکماه به اداره مراجعه نماید.

ماده شصت و پنجم

- ۱- مامور در موقعیت انتظار با معاش با رعایت حکم ماده ۴۲ این قانون از کلیه حقوق ماموریت مستفید و به تعمیل امر اداره مکلف می باشد.
- ۲- موقعیت انتظار با معاش حد اکثر تا یکسال ادامه می یابد اگر در طول این مدت مامور بوظیفه متناسب برتبه او مقرر شده نتواند یا از قبول وظیفه جدید که مطابق برتبه او تعیین گردیده استنکاف نماید بموقعیت انتظار بدون معاش قرار می گیرد.
- ۳- مامور منتظر با معاش مستحق معاش رتبه اصلی با ضمایم آن می باشد.

ماده شصت و ششم

اداره و موسسات دولت تازمانیکه مامورین منتظر با معاش در اختیار دارند مامور جدید را بعین سوپیه و شرایط استخدام کرده نمیتوانند.

ماده شصت و هفتم

(۱) مامور در حالات آتی بموقعیت انتظار بدون معاش قرار می گیرد:

- ۱- در حالتیکه مامور بغرض احراز عهده های انتخابی استعفی اما انتخاب نشده و در ظرف یکماه بعد از اعلان نتیجه انتخابات به اداره منسوبه مراجعه نکند.
 - ۲- در حالت مریضی دوامدار بارعایت حکم ماده ۳۲ این قانون.
 - ۳- در حالتیکه بعد از رخصت بدون معاش متجاوز از یکماه به اداره مربوطه مراجعه کند.
 - ۴- درحالتیکه یکسال از تاریخ استعفی ویا ترک وظیفه مامور سپری گردد.
 - ۵- درحالتیکه مامور طرد شده مورد عفو رئیس جمهور قرار گیرد.
 - ۶- در حالتیکه بحکم نهایی محکمه جزای تعطیل ملازمت و یا به حبس تا یکسال محکوم شده باشد.
 - ۷- در حالتیکه تبدیلی مامور تابع تبدیلی محرم شرعی بوده و در محل تبدیلی محرم شرعی او کمبود نباشد.
- (۲) مدت انتظار بدون معاش بقدم ترفیع و تقاعد مامور حساب نمیشود.

فصل هفتم

تقدیر و مکافات

ماده شصت و هشتم

ماموریکه در وظیفه ابراز لیاقت نماید با عطای تقدیر نامه یا مکافات نقدی و یا تحسین نامه از خدمات او قدردانی میشود.

ماده شصت و نهم

تقدیر نامه ها نظر به اهمیت آن درجات آتی تقسیم میشود:

۱- تقدیر نامه درجه اول که شامل یک رتبه ترفیع است که ماموریکه در حالت فوق العاده مصدر خدمات برجسته شود به پیشنهاد وزیر یا آمر اعطای درجه اول و منظور رئیس جمهور یا راسا از طرف رئیس جمهور اعطا می گردد.

۲- تقدیر نامه درجه که شامل یکسال قدم و دو ماه معاش با ضمایم آن می باشد به ماموریکه در وظیفه مصدر فعالیت برجسته شود به پیشنهاد وزیر یا آمر اعطای درجه اول و منظوری رئیس جمهور اعطا می گردد.

۳- تقدیر نامه درجه سوم که شامل سه ماه معاش با ضمایم آن است به ماموریکه در انجام وظیفه فعالیت قابل ملاحظه نماید به پیشنهاد آمر اداره یا راسا از طرف وزیر یا آمر اعطای درجه اول اعطاء میگردد.

۴- برای مامورین رتبه اول تقدیر نامه درجه اول متضمن (ششماه) و تقدیر نامه درجه دوم متضمن (چهارماه) معاش با ضمایم آن می باشد.

ماده هفتادم

هرگاه مامور وظیفه خود را به نحو شایسته و جدیت انجام دهد در مرکز راساً از طرف وزیر و یا به پیشنهاد امر مربوطه و در ولایات به پیشنهاد والی و یا راساً از طرف وزیر تحسین نامه یا مکافات نقدی که از دو ماه معاش با ضمایم آن تجاوز نکند اعطاء می شود.

ماده هفتاد و یکم

تقدیرنامه، مکافات و تحسین نامه در سوانح مامور درج میگردد.

ماده هفتاد دوم

اعطای مدال و نشان مطابق احکام این قانون خاص آن صورت می گیرد.

فصل هشتم

انفصال از ماموریت

ماده هفتاد و سوم

انفصال حالتیست که مامور طور دائم یا موقت از ماموریت منفک می گردد.

ماده هفتاد و چهارم

(۱) مامور در حالات آتی موقتاً از وظیفه منفک می گردد:

۱- استعفی و ترک وظیفه.

۲- سوق به موقعیت انتظار بدون معاش.

۳- انفصال موقت مطابق حکم ماده ۱۱۵ این قانون.

۴- موارد دیگریکه در قانون تصریح گردیده است.

(۲) مامور در حالات آتی طور دایم از وظیفه منفصل میگردد:

۱- تقاعد اجباری.

۲- طرد از ماموریت بحکم محکمه.

۳- ترک تابعیت.

۴- موارد دیگریکه در قانون تصریح گردیده است.

قسمت اول

استعفی و ترک وظیفه

ماده هفتاد و پنجم

۱- مامور می تواند در خواست استعفای خود را با رعایت حکم ماده (۱۱) این قانون به امر با صلاحیت تقدیم کند.

۲- مامور می تواند در ظرف ۱۵ روز از تصمیم استعفای خود منصرف شود.

ماده هفتاد و هشتم

امر باصلاحیت در ظرف یکماه بعد از انقضای پانزده روز از تاریخ تقدیم در خواست راجع به قبول استعفی تصمیم اتخاذ میکند در غیر آن استعفی بحکم قانون قبول شده تلقی می گردد.

ماده هفتاد و نهم

۱- مامور مکلف است در ظرف مدت متذکره ماده ۷۶ این قانون وظیفه خود را بحسن صورت انجام دهد.

۲- اگر مامور قبل از معیاد معینه قبولی استعفی بدون عذر معقول وظیفه را ترک کند به تادیه دو ماهه معاش به اداره مکلف میباشد.

ماده هفتاد و هشتم

۱- ماموریکه بمصرف دولت تحصیل نموده است مکلف است در برابر هر سال تحصیل بالاتراز بکلوریا، دوسال در اداره دولت خدمت کند. هرگاه مامور مطابق به تخصیص و رشته تحصیل او، نظر بضرورت دولت در یکی از وظایف دولتی مقررگردد و از قبول آن استنکاف ورزد عواقب استعفی بر او تطبیق وبه سائر ادارات دولتی و خصوصی بدون موافقه اداره منسوبه بحیث مامور و یا اجیر مقرر شده نمی تواند.

۲- هر گاه ماموریکه بمصرف دولت تحصیل نموده قبل از اكمال ده سال خدمت به دولت استعفی نماید از حقوق تقاعد ایام خدمت محروم می گردد.

ماده هفتاد ونهم

در حالات حرب، اضطرار اغتشاش و ظهور امراض و پائی استعفای مامور جواز ندارد.

ماده هشتادم

استعفای ماموریکه مسئولیت حسابی دارد تا زمانیکه حسابات خود را قطع نکند پذیرفته نمیشود.

ماده هشتادویکم

استعفای مامورین یک اداره بصورت دسته جمعی ممنوع است.

ماده هشتاد و دوم

مامور مستعفی یکسال بعد از استعفی به یک رتبه تنزیل شامل ماموریت شده می تواند.

ماده هشتاد وسوم

هر گاه مامور مستعفی مجدداً شامل ماموریت گردد قدم خدمت قبل از استعفی با رعایت حکم ماده ۷۸ و ۸۲ این قانون به قدم ترفیع و تقاعد او حساب میگردد.

ماده هشتاد و چهارم

استعفای مامور برای احراز عهده های انتخابی تابع شرایط ذیل می باشد:

۱- مامور از تاریخ تقدیم در خواست تحریری استعفی بمقام با صلاحیت موقتاً مستعفی شناخته میشود.

۲- در صورت عدم موفقیت مدت بین تاریخ تقدیم استعفی مراجعه به اداره منسوبه در قدم ماموریت وی حساب نمیشود.

ماده هشتاد و پنجم

هر گاه مامور بدون اطلاع قبلی مدت بیست روز بشمول ایام تعطیل بوظیفه حاضر نگردد و یا وظیفه را که جدیداً به آن مقرر شده بعد از ابلاغ کتبی در ظرف بیست روز اشغال ننماید با رعایت حکم ماده ۳۷ این قانون مامور مستعفی محسوب احکام مواد (۷۸) و (۸۲) این قانون بر او تطبیق می گردد.

قسمت دوم

طرد از ماموریت و ترک تابعیت

ماده هشتاد و هشتم

طرد عبارت از انفصال دائمی مامور از ماموریت است که به حکم نهائی محکمه صورت می گیرد.

ماده هشتاد و نهم

ماموریکه تابعیت دولت افغانستان را ترک کند به حکم این قانون از وظیفه طرد می گردد.

قسمت سوم

تقاعد

ماده هشتاد و هشتم

مامور می تواند در ختم بیست و پنج سال خدمت یا در موقف انتظار بدون معاش تقاعد خود را درخواست نماید.

ماده هشتاد و نهم

مقام با صلاحیت می تواند مامور را در پایان سی سال خدمت بالفعل به تقاعد سوق دهد.

ماده نودم

(۱) مامور در حالات آتی متقاعد و دو باره به ماموریت شامل شده نمی تواند:

۱- در حالتیکه بحکم نهایی محکمه به حبس بیش از دو سال محکوم شده باشد.

۲- بعد از اخذ دو سجل پیهم نامساعد.

۳- معلولیت غیر قابل علاج.

۴- در ختم چهل سال خدمت.

۵- رسیدن به سن اجباری تقاعد حسب ذیل:

الف - مامورین ردیف (الف) بعد از تکمیل سن شصت سالگی.

ب- مامورین ردیف (ب) بعد از تکمیل سن پنجاه و پنج سالگی.

ج- مامورین ردیف (ج) و (د) بعد از تکمیل سن پنجاه سالگی.

(۲) حکومت می تواند هنگام ضرورت و احتیاج با اختصاص اشخاص، قبل از سوق مامور به تقاعد دوام خدمت او را حداکثر تا پنج سال دیگر منظور نماید. مدت دوام خدمت متضمن همه حقوق ماموریت می باشد.

منظوری دوام ماموریت هر سال تجدید میشود.

(۳) در مقرری های بست های فوق رتبه که براساس تصویب حکومت و منظوری رئیس جمهور یا راساً توسط رئیس جمهور تجویز شده باشد رعایت احکام جزء (۴) و (۵) فقره اول این ماده شرط نیست.

(۴) ماموریکه قبل از انفاذ این قانون به سن اجباری تقاعد رسیده و دوام خدمت او منظور گردیده باشد مدت تمدید بقدم ترفیع وی محاسبه نمیشود.

(۵) ماموریکه در ختم دوره ترفیع سجل مساعد گرفته نتواند تحت اثر امر دیگر تبدیل میشود اگر از امر دیگر نیز سجل مساعد گرفته نتوانست متقاعد می گردد.

ماده نود و یکم

(۱) متقاعدینیکه دو باره شامل ماموریت میشوند حقوق تقاعد شان قطع و دوره قبلی ماموریت بعدی یا دوره ماموریت قبلی جمع آوری روی آن حقوق تقاعد بعدی آنها پرداخته میشود.

(۲) هر گاه متقاعد معاش تقاعد خود را مطابق ماده ۹۳ این قانون اخذ و قطع علاقه نموده باشد مدت خدمت او از تاریخ شمول مجدد حساب می گردد.

ماده نود و دوم

در تشریفات رسمی حیثیت مامور متقاعد مطابق به مقررات تشریفات رعایت میگردد.

فصل نهم

حقوق تقاعد - و معلولیت

قسمت اول - حقوق تقاعد

ماده نود و سوم

در حالات آتی حقوق تقاعد مامور یکدم پرداخته میشود:

- ۱- در صورتیکه خدمت مامور از یک الی پنج سال باشد در برابر هر سال خدمت دو ماهه معاش رتبه اصلی.
- ۲- در صورتیکه خدمت مامور از پنج الی ده سال باشد در برابر هر سال خدمت سه ماهه معاش رتبه اصلی.

ماده نود و چهارم

- ۱- معاش تقاعد ماموریکه ده سال خدمت نموده عبارت از چهل فیصد معاش رتبه اصلی ماهوار ماموریت او است و در مقابل هر سال خدمت اضافه از ده سال دو فیصد ماهوار رتبه اصلی بحقوق تقاعد وی افزود میشود.
- ۲- معاش تقاعد از صد فیصد معاش رتبه اصلی تجاوز نمیکند.

ماده نود پنجم

افزودی معاش متقاعدین، معلولین و بازماندگان در حین افزودی معاش مامورین دولت متناسباً افزود می گردد.

ماده نود و ششم

به مامورین متقاعد علاوه بر معاش تقاعد یک ماه معاش آخرین او حین تقاعد از طرف اداره منسوبه پرداخته می شود.

ماده نود و هفتم

مامور حسب ذیل در خزینه تقاعد سهم می گیرد:

- ۱- سه فیصد از مجموع مبلغیکه مامور بحیث معاش و ضمائم آن در هر ماه اخذ مینماید.
- ۲- بیست و پنج فیصد معاش و ضمائم آن در ماه اول شمول به ماموریت.
- ۳- تفاوت از دیاد معاش ماه اول در هر ترفیع.
- ۴- پنجاه فیصد افزودی عمومی معاش در ماه اول.

ماده نود و هشتم

سه‌میه تقاعد از معاش مامور در دوره اشتغال به عهده های انتخابی و خارج رتبه نیز وضع میشود.

ماده نود و نهم

حق تقاعد ماموریکه به عهده های خارج از رتبه و یا عهده های انتخابی اشتغال نموده و بعد از ختم همان عهده متقاعد میگردد باساس معاش رتبه اصلی وی که بعد از عهده های مذکور مطابق این قانون تثبیت میشود محاسبه میگردد.

این حکم در مورد اشخاصیکه قبل از نفاذ این قانون متقاعد گردید اند از تاریخ ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ نیز تطبیق می گردد.

ماده یکصدم

۱- معاش تقاعد از تاریخ شمول به ماموریت محاسبه میگردد دوره معین موفقانه تحصیلات بالاتر از بکلوریا در سنجش معاش تقاعد مامور شامل می باشد.

۲- درسنجش حقوق تقاعد مدت شش ماه و بیشتر از آن یکسال حساب می شود.

۳- در صورتیکه تاریخ شمول متضمن روز و ماه نباشد تاریخ شمول به ماموریت از اول حمل همان سال اعتبار دارد.

ماده یکصدویکم

مامور در حالات آتی از حقوق تقاعد محروم می گردد:

۱- درحالتیکه ترک تابعیت نماید.

۲- در حالتیکه بجزای ارتکاب جرم جنایت ملی محکوم گردد.

۳- در سایر مواردیکه قانون تصریح نموده باشد.

قسمت دوم

معلولیت

ماده یکصدو دوم

هر گاه مامور به اثر اجرای وظیفه یا بعلت ناشی از آن طوری معلول گردد که قادر به اجرای وظیفه نباشد معاش رتبه اصلی ماهوار او بجای معاش تقاعد بنام معاش معلولیت قطع نظر از مدت خدمت پرداخته میشود.

ماده یکصدو سوم

ماموریکه در خارج وظیفه معلول و این معلولیت مانع ایفای وظیفه او شود حقوق تقاعد او مطابق حکم مواد ۹۳ و ۹۴ این قانون پرداخته میشود.

ماده یکصدو چهارم

معلولیت توسط هیات طبی تشخیص و بعد از تائید وزارت صحت عامه اعتبار دارد مامور معلول عندالمراجعه تحت معاینه مجدد طبی گرفته میشود در صورت رفع معلولیت معاش معلولیت او قطع و در موقعیت انتظار با معاش قرار می گیرد.

ماده یکصدو پنجم

هرگاه مامور به اثر اجرای وظیفه و یا بعثت ناشی از مریض یا معلول گردد مصارف مداوی او در داخل کشور از طرف اداره منسوبه پرداخته میشود.

قسمت سوم

فوت مامور

ماده یکصدو ششم

هر گاه مامور به اثر اجرای وظیفه یا بعثت ناشی از آن فوت نماید قطع نظر از مدت خدمت آخرین معاش رتبه اصلی ماهوار متوفی به باز ماندگان او بحیث معاش تقاعد پرداخته میشود.

ماده یکصدو هفتم

(۱) باز ماندگان مامور متوفی بمقصد این قانون عبارت از زوج، زوجه، دختر بدون شوهر و پسر کمتر از سن ۱۸ یا معلول و یا مصروف تحصیل و خدمت زیر بیرق.

۲- پدر، مادر یا برادر کمتر از سن ۱۸ یا معلول یا مصروف تحصیل و یا خدمت زیر بیرق و خواهر بدون شوهر نیز در صورتیکه مامور متکفل معیشت آنها باشد در جمله باز ماندگان محسوب میشوند.

۳- تثبیت باز ماندگان متوفی بموجب و ثبته قانونی صورت می گیرد.

ماده یکصد و هشتم

معاش تقاعد یا معلولیت مامور در صورت فوت او به بازماندگان وی طوری انتقال میکند که به تعداد بازماندگان یکفرد افزود و مجموع معاش به آنها تقسیم میشود بعد یکنفر تنقیص و باقی علی السویه به بازماندگان توزیع می گردد.

ماده یکصد نهم

اگر زوجه متوفی حامله باشد بعد از تولد حقوق تقاعد به بازماندگان با رعایت حکم ماده ۱۰۸ این قانون تثبیت می گردد.

ماده یکصد و دهم

۱- پسر و برادر مامور متوفی بعد از تکمیل سن ۱۸ سالگی یا بعد از ختم دوره تحصیل یا خدمت زیر بیرق و یا رفع معلولیت زوجه خواهر و دختر متوفی در صورت ازدواج سهم تقاعد خویش را از دست میدهند. فوت هریک از بازماندگان نیز تابع این حکم می باشد.

۲- سهمیه مطابق حکم فقره فوق قطع می گردد به سهم تقاعد دیگران افزود نمیشود.

ماده یکصد و یازدهم

بازماندگانی که از چند جهت مستحق حقوق تقاعد یا معلولیت باشند کلیه حقوق مذکور را اخذ میکنند.

ماده یکصد و دوازدهم

اگر مامور در موقعیت اصلی، خدمتی، انتظار با معاش، تحصیل خدمت زیر بیرق و تعلیق فوت کند سه ماهه معاش آخرین وی با ضمایم از طرف اداره منسوبه به منظور تکفین و تجهیزات طور معاونت به بازماندگان متوفی تادیه می گردد.

فصل دهم

احکام تادیه

ماده یکصد و سیزدهم

در صورت خلاف رفتاری های ذیل به مامور اخطار داده میشود:

۱- عدم پابندی بوظیفه

۲- رویه نامناسب با همکاران و مراجعین.

- ۳- بی اعتنایی در اجرای وظایف محوله.
- ۴- بی اعتنایی در تعمیم اوامر قانونی.
- ۵- تاخیری بی موجب اموری که رسماً با اجرای آن مکلف باشد.
- ۶- عدم رعایت نظافت شخصی و دفتر کار.
- ۷- ترک وظیفه بدون اطلاع.
- ۸- بهانه جوئی به مقصد گریز از وظیفه.

ماده یکصدو چهاردهم

(۱) مامور در صورت خلاف رفتاری های ذیل تا پانزده روز کسر معاش و یا تادیباً تبدیل می گردد:

- ۱- حرکات منافی حیثیت ماموریت.
- ۲- عدم دقت در اجرای حکمی از احکام قانون.
- ۳- سئو استفاده از صلاحیت های اداری به منظور شخصی.
- ۴- خرید و فروش مال دولت از طرف ماموریکه عضو هیئت مزایده و مناقصه همان مال باشد.
- ۵- اخلال نظم اداره.
- ۶- تکرار خلاف رفتاری های ماده ۱۱۳ این قانون.

ماده یکصدو پانزدهم

در صورت تکرار خلاف رفتاری های ماده ۱۱۴ و یا مخالفت صریح از احکام این قانون مامور برای مدتی که از سه ماه تجاوز نکند از وظیفه منفصل می گردد.

درین حالت مامور از حقوق ماموریت استفاده کرده نمی تواند.

ماده یکصدو شانزدهم

اخطار از صلاحیت امر سجل دهنده کسر معاش از صلاحیت وزیر تبدیلی تادیبی و انفصال موقت از وظیفه از صلاحیت مقامات مندرج ماده ۱۱ این قانون می باشد.

ماده یکصد و هفدهم

اگر محکمه در قضایای وارده تشخیص دهد که مامور نسبت خلاف رفتاری وظیفوی مستوجب تادیب می باشد قضیه را در همان مورد تعیین از اجندای محکمه خارج ساخته و به اداره مربوط میفرستد.

ماده یکصد و هجدهم

در صورتیکه خلاف رفتاری های مذکور این فصل مطابق احکام قانون جرم تشخیص شود متهم در محکمه تعقیب می گردد.

ماده یکصد و نوزدهم

اخطار، کسر معاش، تبدیلی تادیبی، انفصال موقت از وظیفه و مجازات محکوم بها در دفتر سوانح مامور درج می گردد.

فصل یازدهم

رتب تصدی دولتی و خصوصی با رتب دولتی

ماده یکصد و بیستم

مامورین تصدی و موسسات خصوصی که در ادارات دولتی شامل وظیفه می باشند در صورتیکه تا زمان نفاذ این قانون علاقه شان از ماموریت قطع نشد باشد طبق احکام این قانون تثبیت رتبه می گردند.

ماده یکصد و بیست و یکم

در تعادل رتب سه اصل ذیل رعایت میشود:

۱- رتبه مامور حین شمول در تصدی یا موسسه خصوصی.

۲- مدت خدمت مامور در تصدی یا موسسه خصوصی.

۳- معیار معاش مامور تصدی یا موسسه خصوصی.

ماده یکصد و بیست و دوم

رتبه مامور حین شمول در تصدی حسب ذیل در نظر گرفته میشود:

(۱) اگر مامور تصدی سابقه خدمت در اداره دولت داشته باشد رتبه دولتی او در حالات آتی در تعادل رتبه اعتبار دارد:

۱- در حالتیکه مامور به امر یا موافقه آمر با صلاحیت بحیث مامور تصدی مقرر شده باشد.

۲- در حالتیکه مامور به اثر مریضی (معلولیت) یا الغای بست یا علت قانونی دیگر متقاعد و بعداً بحیث مامور تصدی شامل شده باشد.

۳- در حالتیکه با اثر استعفی یا تعطیل ملازمت از ماموریت دولتی منفصل گردیده با در نظر گرفتن عواقب استعفی و تعطیل ملازمت به ماموریت تصدی مقرر شده باشد.

(۲) هر گاه مامور تصدی از موسسات خصوصی ایکه بروفق احکام قانون تاسیس گردیده و دارای دفترسوانح بوده در تصدی دولت شامل شده باشد تعادل رتبه او به اساس مدت خدمت مندرج دفتر سوانح در موسسه خصوصی صورت میگیرد.

(۳) مدت خدمت مامور در تصدی دولت در هر دوره ترفیع حسب ذیل محاسبه می گردد:

رتبه ۱۱ دوسال

رتبه ۱۰ دوسال

رتبه ۹ سه سال

رتبه ۸ سه سال

رتبه ۷ چهار سال

رتبه ۶ چهارسال

رتبه ۵ چهار سال

رتبه ۴ چهار سال

رتبه ۳ چهار سال

رتبه ۲ سه سال

(۴) اگر مامور تصدی با اثر استعفی یا تعطیل ملازمت از خدمت منفصل و دوباره به تصدی شامل شده یا به تعویق ترفیع محکوم شده باشد نتایج استعفی تعطیل ملازمت و تعویق ترفیع در قدم ماموریت قابل محاسبه نیست.

(۵) تعادل رتبه مامور تصدی یا موسسه خصوصی در هر رتبه بااساس معاش معادل رتبه دولتی در همان سال حسب ذیل صورت می گیرد:

۱- در سال هائیکه معاش مامور تصدی یا موسسه خصوصی در هر رتبه معادل معاش سالانه مامور دولت در همان رتبه باشد سنوات مذکور سال تمام بقدم ماموریت دولتی مامور تصدی یا موسسه خصوصی محاسبه می گردد.

۲- سال هائیکه معاش مامور تصدی یا موسسه در عین رتبه بیشتر از معاش مامور دولت باشد رتبه مامور تصدی یا موسسه خصوصی طبق فورمول ذیل معادل می گردد:

معاش رتبوی سالانه مامور دولت ضرب - تعداد سال خدمت

معاش رتبوی سالانه مامور تصدی یا موسسه خصوصی مساوی سنوات خدمت قابل مجرای در اداره دولت.

ماده یکصد و بیست و سوم

رتبه تاریخ شمول مامور بعد از تثبیت سنوات خدمت قابل مجرائی در ادارات دولت مطابق به سویه تحصیل مامور و در غیر ان از رتبه یازده دولتی اعتبار دارد.

رتبه ای که باساس احکام این قانون تثبیت می گردد بعد از منظوری مقام باصلاحیت اعتبار دارد.

ماده یکصد و بیست و چهارم

(۱) سه فیصد سهمیه تقاعد از مجموع معاش مامور تصدی یا موسسه خصوصی به حساب ذخیره خزینه تقاعد انتقال داده میشود.

(۲) درسال هائیکه سهمیه تقاعد از معاش مامور تصدی یا موسسه خصوصی وضع نشده باشد بعد از تثبیت رتبه از معاش او مطابق هر دوره به اقساط وضع میشود.

فصل دوازدهم

احکام متفرقه

ماده یکصد و بیست و پنجم

ماموریکه نسبت به ضرورت رسمی از طرف مقامات با صلاحیت مندرج ماده ۱۱ این قانون برای اجرای ماموریتی در شرکت های دولتی و موسسات مختلط و خصوصی موظف میشود حقوق ماموریت او محفوظ می باشد.

ماده یکصد و بیست و ششم

اجرای ترفیع و تقاعد مامورین الی اخیر برج اسد و اعتبار آن از ۲۶ سرطان صورت می گیرد.

ماده یکصد و هفتم

- ۱- بعد از انفاذ این قانون اصولنامه استخدام ترفیع و تقاعد ۱۳۲۳ و سال ۱۳۳۳ و قانون مامورین منتشره ۱۹ حوت سال ۱۳۴۹ با تمام ضمایم آن در فرامین مربوط به حقوق و جایب مامورین ملغی شمرده می شود.
- ۲- این قانون بعد از نشر درجریده رسمی نافذ می گردد.

دولت جمهوری افغانستان

فورمه سجل مامورین دولت

تاریخ / /

محل نصب فوتو	شماره	
	۱	اسم ولد
	۲	تاریخ تولد شماره تذکره و محصل سکونت
	۳	درجه و رشته و محصل تحصیل
	۴	تاریخ شمول به ماموریت و رتبه ابتدایی
	۵	رتبه و موقعیت مامور
	۶	وظیفه و بست
	۷	تاریخ ترفیع برتبه موجوده
	۸	ایام غیر حاضری
	۹	مکافات و مجازات دوره سجل

معیارهای سجل

شماره	معیار	توضیح معیار	نمرات امر اول		نمرات امر دوم	
			به رقم	به حروف	به رقم	به حروف
۱	اطاعت	اطاعت به احکام اطاعت به اوامر قانونی	۱ ۲ ۳ ۴ ۵		۱ ۲ ۳ ۴ ۵	
۲	تسلط بر نفس	۱- تقوی و حاکمیت بر نفس ۲- حفظ اسرار حیثیت ماموریت	۱ ۲ ۳ ۴ ۵		۱ ۲ ۳ ۴ ۵	
۳	وظیفه شناسی	۱- پایبند به حضری ۲- علاقه و اهتمام بوظیفه	۱ ۲ ۳ ۴ ۵		۱ ۲ ۳ ۴ ۵	
۴	کیفیت و کمیت کار	۱- اندازه و موفقیت در اجراء نظارت کار ۲- تحمل و ثبات در کار	۱ ۲ ۳ ۴ ۵		۱ ۲ ۳ ۴ ۵	
۵	سلوک	پیش آمد با مراجعین - همکاران و آمرین	۱ ۲ ۳ ۴ ۵		۱ ۲ ۳ ۴ ۵	
۶	ذکاوت	درجه ذکاوت مامور و اندازه فهم او	۱ ۲		۱ ۲	

	۳		۳			
	۴		۴			
	۵		۵			
	۱		۱	۱- رعایت نظافت شخصی و دفتر	نظافت و سلیقه	۷
	۲		۲			
	۳		۳	۲- سلیقه در تنظیم دفتر		
	۴		۴			
	۵		۵			
				۱- قبول مسولیت	قدرت رهنمائی و اداره	۸
				۲- قدرت ابتکار		
				۳- انسجام و تامین هم آهنگی در امور		
				۴- قابلیت توافق به شرایط پیشرفته محیط کار		
				۵- درجه موفقیت در رهنمائی زیردستان		
				مجموع نمرات آمر دوم	مجموع نمرات آمر اول	
				اوسط نمرات آمر دوم	اوسط نمرات آمر اول	
				ملاحظات آمر دوم	ملاحظات آمر اول	
				اسم وظیفه آمر دوم امضاء و تاریخ	اسم و وظیفه آمر اول امضاء و تاریخ	
					نظریه کمیسیون ترفیعات	
					تصمیم آمر باصلاحیت	

رپور سالانه اهلیت

تاریخ / /

محل ماموریت	محل تحصیل	رشته تحصیل	درجه تحصیل	بست	رتبه	شهرت	
						اسم	ولد
نظریات امر						معیار	گنیه
						اطاعت	۱
						تسلط بر نفس	۲
						وظیفه شناسی	۳
						کیفیت و کمیت کار	۴
						سلوک	۵
						ذکاوت	۶
						نظافت و سلیقه	۷
						قدرت رهنمائی اداره	۸
						خلاصه نظریات امر	۹
						اسم و وظیفه امر	۱۰
						امضاء و تاریخ	۱۱

توضیح

امر سجل دهنده با رعایت اساسات عدالت و با بیطرفی کامل سجل مامور را حسب ذیل خانه پری میکند:

اول - اهلیت مامور مطابق قانون به اساسی نمره از یک الی پنج در مقابل هر ماده سجل ارزیابی میشود.

نمره یک وقتی داده میشود که اهلیت مامور قناعت بخش و قابل اصلاح نباشد.

نمره دو وقتی داده میشود که اهلیت مامور قناعت بخش نیوده ولی قابل اصلاح است.

نمره سه وقتی داده میشود که اهلیت مامور بحد متوسط قرار گیرد.

نمره چهار وقتی داده میشود که اهلیت مامور عالی باشد.

نمره پنج وقتی داده میشود که مامور حایز اهلیت ممتاز باشد.

دوم – هنگام ارزیابی اهلیت مامور در برابر معیار بصورت کل از یک تا پنج قطع نظر از مثالهای توضیح شده آن تعیین میشود مثلاً در برابر معیار شماره ۸ رهنمائی و اداره اگر اهلیت مامور ممتاز باشد درستون آن پنج به حروف نوشته میشود.

سوم – هنگام خانه پری سجل موقعیت مامور به اساس احکام فصل هفتم قانون مامورین دولت تعیین میشود.

چهارم – مکافات، مجازات و غیر حاضری در فاصله بین سجل گذشته و سجل فعلی معینه آن ثبت میگردد.

مکافات و مجازات از یک سجل به سجل نقل نمیشود.

پنجم – معیار قدرت رهنمائی و اداره شماره ۸ منحصر به مامورینی است که در راس شعبه و وظیفه اجراء میکنند.

برای ترفیع رتبه و ترفیع معاش اخذ اوسط چهار مجموع نمرات مندرج فورمه سجل شرط می باشد.

در هر صورت حتمی است ت اوسط نمرات معیار شماره اول و معیار شماره دوم مندرج فورمه سجل از چهارکمتر نباشد در غیر آن ترفیع مامور در همان دوره معطل میشود.

برای ماموریکه ارزیابی اهلیت او در برابر بعضی معیار های سجل ضرور نباشد نمره همان معیار در تثبیت مجموع نمره کل شامل نمی باشد.